

C-545/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. augusztus 31.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Olaszország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. augusztus 4.

Felperes:

Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Alperes:

Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Az alapeljárás tárgya

Az Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) (továbbiakban: ANAS) által benyújtott kereset, amelyben a Ministero delle infrastrutture e dei trasporti (infrastruktúráért és közlekedésért felelős minisztérium, a továbbiakban: MIT) azon fizetési felszólításának, illetve az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekhez közvetlenül nem kapcsolódó egyéb aktusoknak a megsemmisítését kéri, amellyel az ANAS-t jogosulatlanul kapott összegek visszatérítésére kötelezi.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az EUMSZ 267. cikk; az 1083/2006/EK, az 1828/2006/EK és a 2988/95/EK, Euratom rendelet, az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján kidolgozott 1995. évi PIF-egyezmény (az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény létrehozásáról szóló, 1995. július 26-i tanácsi jogi aktus [95/C 316/03]), valamint az (EU) 2017/1371 irányelv annak meghatározása érdekében történő értelmezése, hogy a „szabálytalanság” és a „csalás” fogalma magában foglalja-e azokat a magatartásokat, amelyek

elvonatkoztatottan tekintve alkalmasak arra, hogy a közbeszerzési eljárásban részt vevő egyik ajánlattevőt részesítsenek előnyben, még akkor is, ha nem bizonyítják teljeskörűen e magatartások megvalósulását és azt, hogy e magatartások milyen hatását gyakoroltak a közbeszerzési eljárás nyertes ajánlattevőjének kiválasztására (1) kérdés); a 163/2006. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 38. cikke (1) bekezdése f) pontjának a 2004/187/EK irányelv 45. cikke (2) bekezdésének d) pontjával való összeegyeztethetősége (2) kérdés); a fent említett uniós jogszabályok értelmezése azon esettel kapcsolatban, amikor a tagállam visszavonja az által nyújtott hozzájárulásokat, jöllehet azokat a meghatározott célnak megfelelően és uniós szinten támogatható és ténylegesen megvalósított munkálatokhoz használták fel (3) és 4) kérdés)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni az 1083/2006/EU rendelet 70. cikke (1) bekezdésének b) pontját, az 1828/2006/EU rendelet 27. cikkének c) pontját, az 1995. július 26-i tanácsi jogi aktusban foglalt PIF-egyezmény 1. cikkét, a 2988/95 rendelet 1. cikkének (2) bekezdését és az (EU) 2017/1371 irányelv 3. cikke (2) bekezdésének b) pontját, hogy azok a magatartások, amelyek elvonatkoztatottan alkalmasak lehetnek egy gazdasági szereplő előnyben részesítésére az odaítélési eljárás során, minden esetben a „szabálytalanság” vagy „csalás” fogalmába tartoznak, és így a hozzájárulás visszavonásának jogalapját képezik, még akkor is, ha nem bizonyítják teljeskörűen, hogy ilyen magatartás ténylegesen megvalósult, vagy az döntő szerepet játszott a kedvezményezett kiválasztásában;

2) ellentétes-e a 2004/18/EK irányelv 45. cikke (2) bekezdésének d) pontjával a 163/2006. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 38. cikke (1) bekezdésének f) pontjához hasonló rendelkezés, amely nem teszi lehetővé azon gazdasági szereplőnek a közbeszerzési eljárásból való kizárását, aki megkísérelte befolyásolni az ajánlatkérő szerv döntéshozatali folyamatát, különösen akkor, ha a kísérlet a közbeszerzési bizottság egyes tagjainak megvesztegetésében állt;

3) az egyik vagy mindkét előző kérdésre adott igenlő válasz esetén a fent hivatkozott rendelkezéseket úgy kell-e értelmezni, hogy azok minden esetben előírják a hozzájárulásnak a tagállam általi visszavonását és a Bizottság általi 100%-os pénzügyi korrekciót annak ellenére, hogy e hozzájárulásokat egyébként az eredetileg meghatározott célra és európai szinten támogatható és ténylegesen megvalósított munkálatokhoz használták fel;

4) a harmadik kérdésre adott nemleges válasz esetén, illetve ha nem írják elő a hozzájárulás visszavonását vagy a 100%-os pénzügyi korrekciót, az első kérdésben említett rendelkezések és az arányosság elvének tiszteletben tartása lehetővé teszik-e a hozzájárulás visszavonásának és a pénzügyi korrekciónak az elrendelését, tekintettel az Európai Unió általános költségvetésében ténylegesen

okozott gazdasági kárra: különösen pedig, a jelen eljárás tárgyát képezőhöz hasonló helyzetben az 1083/2006/EU rendelet 98. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „pénzügyi hatások” meghatározhatók-e általánnyelleggel a 2013. december 19-i 9527 bizottsági határozat (2) bekezdése szerinti táblázatban feltüntetett kritériumok alkalmazásával?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény létrehozásáról szóló, 1995. július 26-i tanácsi jogi aktusban foglalt PIF-egyezmény, különösen 1. cikke;

Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL 1995. L 312., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 1. fejezet, 1. kötet, 340. o.); különösen 1. cikkének (2) bekezdése;

Az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, különösen 45. cikke (2) bekezdésének d) pontja;

Az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1260/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendelet, különösen 70. cikke (1) bekezdésének b) pontja;

Az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1083/2006/EK tanácsi rendelet, valamint az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK európai parlamenti és a tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 2006. december 8-i 1828/2006/EK bizottsági rendelet, különösen 27. cikkének c) pontja.

A strukturális alapok és a Kohéziós Alap által társfinanszírozott kiadások tekintetében a közbeszerzésre vonatkozó szabályok megsértése esetén alkalmazandó pénzügyi korrekciók meghatározásáról szóló iránymutatások megállapításáról szóló, 2007. november 29-i COCOF 07/0037/03 bizottsági közlemény;

Az Unió által megosztott irányítás keretében finanszírozott kiadásokra vonatkozóan a közbeszerzési szabályok megsértése esetén a Bizottság által végrehajtandó pénzügyi korrekciók megállapításáról szóló iránymutatás meghatározásáról és jóváhagyásáról szóló, 2013. december 19-i C(2013) 9527 final bizottsági határozat;

Az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló, 2017. július 5-i (EU) 2017/1371 európai parlamenti és tanácsi irányelv, különösen 3. cikke (2) bekezdésének b) pontja.

A hivatkozott nemzeti rendelkezések és ítélkezési gyakorlat

Decreto legislativo 12 Aprile 2006, n. 163, Codice dei contratti pubblici relativi a lavori, servizi e forniture in attuazione delle direttive 2004/17/CE e 2004/18/CE (Codice dei contratti pubblici) (a 2006. április 12-i 163. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet, a 2004/17/EK, valamint a 2004/16/EK irányelv alkalmazásában az építési beruházásra, a szolgáltatásnyújtásra és az árubeszerzésre irányuló közbeszerzési szerződéseket szabályozó törvénykönyv, a közbeszerzési szerződéseket szabályozó törvénykönyv), amely a 2016. április 18-i 50. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet hatálybalépését követően hatályát veszítette, és amely a szóban forgó, 2012-ben indított közbeszerzési eljárásra alkalmazandó, különösen:

A 38. cikk (1) bekezdésének a tényállás idején hatályos szövege a következőképpen rendelkezett:

„(1) Az építési beruházásra, a szolgáltatásnyújtásra és az árubeszerzésre irányuló koncessziók és közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásaiban való részvételből ki kell zárni, alvállalkozóként sem vehetnek részt ilyen szerződések odaítélésében, és az ezekre vonatkozó szerződések sem ítélhetők oda a következő személyeknek:

[...]

c) akikkel vagy amelyekkel szemben jogerőre emelkedett elmarasztaló ítéletet, jogerős elmarasztaló büntető végzést vagy az állam vagy a Közösség sérelmére elkövetett és szakmai hitelét megkérdőjelező bűncselekmények miatt a büntetőeljárásról szóló törvény 444. cikke értelmében a büntetést vádalku alapján kiszabó ítéletet hoztak; mindenesetre kizárási okot képez a 2004/18/EK irányelv 45. cikkének (1) bekezdésében hivatkozott közösségi jogi aktusokban meghatározottaknak megfelelő, bünszervezetben való részvétel, korrupció, csalás, pénzmosás büntette vagy büntettei miatt hozott, jogerőre emelkedett elmarasztaló ítélet;

[...]

f) akik, illetve amelyek az ajánlatkérő szerv indokolással ellátott értékelése alapján súlyos hanyagságot vagy rosszhiszeműséget tanúsítottak azon szolgáltatások teljesítése során, amelyekkel a közbeszerzési eljárást megindító hirdetményt közzétévő ajánlatkérő szerv őket megbízta, vagy akik, illetve amelyek a szakmai tevékenységük gyakorlása során súlyos hibát követtek el, melyet az ajánlatkérő szerv bármely módon bizonyítani tud”.

Legge 29 Settembre 2000, n. 300 – Ratifica ed esecuzione dei seguenti Atti internazionali elaborati in base all'articolo K. 3 del Trattato dell'Unione europea (2000. szeptember 29-i 300. sz. törvény – az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján kidolgozott, következő nemzetközi jogi aktusok megerősítése és végrehajtása): Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, Brüsszelben 1995. július 26-án kelt egyezmény (és egyéb, a korrupció elleni küzdelemről szóló nemzetközi aktusok)

A nemzeti ítélkezési gyakorlat megállapította, hogy a közbeszerzési eljárásban részt vevő vállalkozás képviselőivel szemben indított büntetőeljárás pusztán fennállása nem minősül „a szakmai tevékenység [...] gyakorlása során [elkövetett] súlyos hibának”, amely a 163/2006. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet fent említett 38. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett kizárást eredményez.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 2007. december 7-i C(2007) 6318 határozatával az Európai Bizottság jóváhagyta a 2007–2013-as nemzeti hálózati és mobilitási operatív programot (a továbbiakban: PON). Az ANAS jogosulttá vált az e program terhére történő támogatásra a 96. sz. közútra (a továbbiakban: 96. sz. közút) vonatkozó munkálatokkal összefüggésben felmerült kiadások tekintetében. A finanszírozás 29 995 508,22 eurót tesz ki, amelyből 22 496 631,17 euró EU (ERFA) részesedés, 7 498 877,06 euró pedig nemzeti részesedés. E támogatást illetően, amelyet már részben kifizettek az ANAS részére, az infrastruktúráért és közlekedésért felelős minisztérium (a továbbiakban: MIT) az irányító hatóság.
- 2 A 96 sz. közúthoz kapcsolódó munkálatok kivitelezésére az ANAS 2012-ben közbeszerzési eljárást írt ki, amelyet ugyanabban az évben egy ideiglenes vállalati társulásnak ítélte oda, amelynek az Aleandri S.p.a. (a továbbiakban: RTI Aleandri) is tagja volt.
- 3 A jelen ügyben vizsgált keresettel megtámadott határozatban (a továbbiakban: megtámadott határozat) a MIT úgy határozott, hogy nem fizeti ki az ANAS részére a 96 sz. közútra vonatkozó támogatás fennmaradó részét, és elrendeli az ANAS részére már kifizetett teljes összeg visszafizetését, azzal az indokkal, hogy a szerződés odaítélése során csalás jellegű szabálytalanságok történtek, többek között az 1083/2006/EK rendelet 2. cikkének (7) bekezdése, valamint a 2988/95/EK és Euratom rendelet 4. és 5. cikke értelmében véve. Ezeket a szabálytalanságokat bünyügyi nyomozások tárták fel, amelyek eredményeként három ANAS tisztviselővel szemben emeltek vádat vesztegetés miatt, mivel az Aleandri S.p.a. társaságtól pénzüsségeket fogadtak el a szóban forgó közbeszerzési eljárás jogellenes befolyásolása céljából. Ezt követően a fent említett tisztviselők közül ketten vádalkut kötöttek, a büntetést velük szemben a Giudice per le Indagini Preliminari del Tribunale di Roma (a római bíróság nyomozási bírója, Olaszország) szabta ki rájuk 2018. november 28-i ítéletével.

Ugyanezen tényállás alapján büntetőeljárás indult az Aleandri S.p.a. jogi képviselőjével, valamint szabálysértés miatt magával az Aleandri S.p.a. társasággal szemben, mivel ez utóbbi nem hozott létre olyan szervezeti és irányítási modelleket, amelyek alkalmasak lettek volna az említett jogsértések megelőzésére; ezen eljárások még folyamatban vannak. Közelebbről, a bűnügyi nyomozásokból kitűnik, hogy az ANAS egyik vád alá helyezett tisztviselője felhívta a közbeszerzési bizottságban részt vevő kollégáit arra, hogy az RTI Aleandrit támogassák; mindazonáltal nem nyert bizonyítást az sem, hogy a bizottság e tagjai konkrétan befolyásolták volna az odaítélést, sem pedig az, hogy más gazdasági szereplők nyerték volna el a szerződést, ha a fent említett vesztegetést nem követték volna el.

- 4 Az ANAS megtámadta a MIT határozatát, és e határozat megsemmisítését kérte a kérdést előterjesztő bíróságtól, a TAR Laziótól (Lazio tartomány közigazgatási bírósága, Olaszország).
- 5 A MIT a perbe lépve a kereset elutasítását kérte.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 6 Első jogalapjával az ANAS a 2988/95/EK rendelet 1. cikke (2) bekezdésének, az 1995. évi PIF-egyezmény 1. cikkének, az 1828/2006/EK rendelet 27. cikke c) pontjának megsértésére és téves alkalmazására, valamint az indokolás és a vizsgálat hiánya miatti hatáskörtúllépésre hivatkozik. E tekintetben a felperes a következőket állítja:
 - a) először is, semmilyen elmarasztaló ítélet nem vonatkozott magára a felperesre, és nincs bizonyíték arra, hogy az RTI Aleandri részére jogellenesen ítélték volna oda a szóban forgó szerződést. Mivel nem került sor semmilyen, az Európai Unió általános költségvetését terhelő, indokolatlan kiadásra, nem következett be kár;
 - b) másodsor, a jelen ügyben nem állapítható meg csalás, mivel sem a PIF-egyezmény 1. cikke, sem pedig a 2988/95/EK rendelet nem pontosítja a szabálytalanság vagy csalás megállapításához szükséges feltételeket. A közbeszerzési szerződésekkel összefüggő kiadásokkal kapcsolatban elkövetett csalást ugyanis (EU) 2017/1371 irányelv minősítette elsőként „az Unió [...] érdekeit sértő csalásnak”;
 - c) harmadszor, a MIT tévesen hivatkozott a megtámadott határozatban a C(2013) 9527 bizottsági határozatra, miközben a jelen ügyben a COCOF 07/0037/03-IT bizottsági közleményben foglalt iránymutatásokat kell alkalmazni. Emellett az alperes anélkül alkalmazta automatikusan a 100%-os pénzügyi korrekciót, hogy elvégezte volna a jelen ügy konkrét értékelését.

- 7 Második jogalapjával az ANAS azt állítja, hogy a MIT a megtámadott határozatot „a büntetést vádalku alapján kiszabó ítéletre” alapította, amely nem minősül marasztaló ítéletnek, és nem alkalmazható polgári vagy közigazgatási eljárásokban.
- 8 Harmadik jogalapjával az ANAS az 1083/2006/EK rendelet 2. cikke (1) bekezdése 7. pontjának, az 1083/2006/EK rendelet 98. cikke (2) bekezdésének és a 966/2012/EU, Euratom rendelet 135. cikkének megsértésére és az arányosság elvének megsértésére, valamint a vizsgálat elmulasztásából eredő hatáskörtúllépésre hivatkozik, mivel a megtámadott határozatból nem tűnik ki, hogy a szóban forgó cselekményből eredően kár érte volna az Unió költségvetését. Konkrétan, a támogatott munkálatokkal érintett infrastruktúra elkészült, használható, és nem vitatták az elvégzett munkálatok szabályszerűségét. Emellett az uniós forrásokat arra a célra használták fel, amire szánták őket, miközben nincs bizonyíték az EU általános költségvetését terhelő jogosulatlan kiadásokra. A felperes azzal érvel, hogy a MIT az eset körülményeit figyelembe véve legalább a megtámadott határozatban foglalt pénzügyi korrekciónál kisebb mértékűt alkalmazhatott volna, a pénzügyi korrekciókra vonatkozó bizottsági iránymutatással összhangban.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 9 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékok nem teszik lehetővé számára annak egyértelmű megállapítását, hogy a szóban forgó szerződést jogellenesen ítélték oda az RTI Aleandri részére; ezzel szemben az részben bizonyítást nyert, hogy az Aleandri S.p.a. olyan magatartást valósított meg, amely a közbeszerzési eljárás kimenetelének befolyásolására irányult. Mindazonáltal e bíróság kiemeli, hogy a szóban forgó, 2012-ben indított közbeszerzési eljárást a jelenleg hatályon kívül helyezett 163/2006. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet szabályozza, amely nem írta elő kifejezetten azon gazdasági szereplő kizárását, aki megkísérelte befolyásolni az ajánlatkérő szerv döntéseit, noha e kizárást a hatályos 2014/24/EU irányelv 57. cikke (4) bekezdésének i) pontja kifejezetten előírja. Következésképpen az Aleandri S.p.a. jogi képviselője által megvalósított magatartása nem alapozhatja meg az odaítélés jogellenességét.
- 10 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a Bíróságnak azt kell tisztáznia, hogy a szóban forgó kereset tárgyát képezőhöz hasonló esetben megállapítható-e a 2006/1083/EK rendelet értelmében vett „szabálytalanság” fennállása „csalás” formájában, és az e kérdésre adott igenlő válasz esetén azt, hogy 100%-os mértékben alkalmazható-e a pénzügyi korrekció. Ugyanezen bíróság a jelen ügyben nem állapít meg semmilyen, az Unió általános költségvetését érintő kárt, mivel a támogatást az előre meghatározott célra használták fel. A szóban forgó munkát ugyanis beillesztették a 2007–2013-as PON keretébe, annak az EU költségvetéséből történő finanszírozását vita nélkül jóváhagyták, és azt szabályszerűen be is fejezték. A kérdést előterjesztő bíróság szerint nincs

elegendő bizonyíték annak alátámasztására, hogy a közbeszerzési eljárást megváltoztatták volna, egyrészt azért, mert az ANAS tisztviselőivel szemben vádalku alapján hozott ítélet nem alkalmas az Aleandri S.p.a. jogi képviselője felelősségének megállapítására, másrészt pedig azért, mert a törvényes képviselő ellen ezekben az ügyekben még folyamatban van a büntetőeljárás, és még akár felmentő ítélet is születhet. A kérdést előterjesztő bíróság szerint, még ha rendelkezésre is álltak volna olyan bizonyítékok, amelyek lehetővé tették volna annak megállapítását, hogy az Aleandri S.p.a. jogi képviselője az odaítélés érdekében megvesztegette az ANAS egyes tisztviselőit, nem lehetett kizárni azt a gazdasági szereplőt, amely megkísérelte befolyásolni a közbeszerzési eljárás eredményét, mivel a szóban forgó közbeszerzési eljárásra alkalmazandó 163/2006. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 38. cikke nem írt elő ilyen kizárási okot.

- 11 A kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy a jelen ügyben alkalmazandó nemzeti szabályozás összeegyeztethető-e a tényállás idején hatályos 2004/18/EK irányelvvel, amennyiben ezen irányelv 45. cikke (2) bekezdésének d) pontját úgy kell értelmezni, hogy a „súlyos kötelességszegés” fogalma hallgatólagosan magában foglalja az odaítélés befolyásolására irányuló magatartásokat is. Mindazonáltal a jelen bíróságnak kétségei vannak ezen értelmezés helyességét illetően, mivel a 2014/24/EU irányelv 57. cikke (4) bekezdésének i) pontja a versenytársakat kizáró okok között kifejezetten feltüntette azokat a magatartásokat, amelyek célja a közbeszerzési eljárások befolyásolása. Emellett az 57. cikk (4) bekezdése i) pontjának e kifejezett rendelkezése pusztán azt az elvet erősítheti meg, amely már akkor bele volt foglalva a közbeszerzési jogba, amikor a 2004/18/EK irányelv még hatályban volt.
- 12 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli továbbá, hogy nem bizonyított az uniós költségvetést érintő kár fennállása, amely kár akkor következett volna be, ha a közbeszerzési eljárást elnyerő gazdasági szereplő, vagyis az RTI Aleandri által benyújtott ajánlat a minőség/ár arány szempontjából nem a legjobb lett volna.
- 13 E bíróság szerint a „szabálytalanságok” és a „csalás” uniós szabályokból következő fogalma annak bizonyítását feltételezi, hogy az uniós költségvetést legalább is potenciálisan olyan kár érheti, amely vagy abból ered, hogy jogosulatlanul számolnak el kiadásokat e költségvetés terhére, vagy a támogatásnak az odaítélésük céljától eltérő célokra történő felhasználásából. E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság a 2013. december 19-i 9527 bizottsági határozatra utal, amely lehetőséget biztosít 100%-os pénzügyi korrekció alkalmazására a közbeszerzési eljárásban részt vevő egyes ajánlattevők előnyben részesítése érdekében elkövetett szabálytalanságok esetén: e bíróság úgy véli, hogy ez a határozat a fent említett szabálytalanságok között azokat az eseteket is magában foglalja, amelyekben az uniós támogatásokat rendeltetésüknek megfelelően használták fel, de azokat olyan jogalanyok részére nyújtották, akik nem voltak jogosultak megszerzésükre, mert például nem teljesítették a szerződés odaítéléséhez szükséges követelményeket.

- 14 A kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a szabálytalanságnak a 2013. december 19-i 9527 bizottsági határozatban szereplő fogalma teljes mértékben összeegyeztethető-e az uniós szabályozással, a következő okok miatt:
- a) először is, a vonatkozó szabályok nem említik kifejezetten azt az esetet, amikor a támogatást olyan jogalany részére nyújtják, aki nem jogosult azok megszerzésére.
 - b) másodsor, a kérdést előterjesztő bíróság abból indul ki, hogy a szabálytalanságok, ideértve a csalásokat is, az Unió általános költségvetését terhelő olyan kiadások kifizetését feltételezik, amelyekre nem került volna sor, ha az említett szabálytalanságokat nem követték volna el; ha ez a feltételezés helyesnek bizonyulna, a támogatható és szabályosan elvégzett munkálatokra alkalmazott 100%-os pénzügyi korrekció nem lenne igazolt.
 - c) harmadszor, az 1083/2006/EK rendelet 98. és 99. cikke előírja, hogy a Bizottság a pénzügyi korrekciók mértékének meghatározásakor a szabálytalanság jellegét és súlyát, valamint egyéb tényezőket vesz figyelembe, míg az 1303/2013/EK rendelet azt írja elő, hogy a korrekciókat az arányosság elvének tiszteletben tartásával kell elfogadni. A kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy a fent említett szabályokból le lehet-e vezetni azt az elvet, amely szerint a pénzügyi korrekció a tényleges kár orvoslására irányul, így olyan szabálytalanságok esetén, amelyek valamely gazdasági szereplő indokolatlan előnyben részesítésével járnak, a visszatérítendő támogatás összegének meg kell egyeznie az EU által ténylegesen elszenvedett kárral. Ez az elv tükröződik a fent említett 2013. december 19-i 9527 határozatban is, amely legfeljebb 25%-os korrekciót ír elő az ajánlati felhívásban megjelölt odaítélési kritériumok be nem tartása esetén.
 - d) negyedszer, a 2013. december 19-i 9527 határozat, amennyiben lehetővé teszi, hogy 100%-os korrekciót alkalmazzanak egy gazdasági szereplőt előnyben részesítő magatartások esetében, még akkor is, ha nincs bizonyíték a magatartás tényleges megvalósulására és a gazdasági szereplőnek nyújtott tényleges előnyre, azt is magában foglalja, hogy a támogatás visszavonására vonatkozó határozatnak szankcionáló szerepe is van, ami ellentétes a 2988/1995/EK rendelettel, amely egyértelműen különbséget tesz a támogatás visszavonása és a csalásért felelős jogalanyokkal szembeni szankciók kiszabása között.
- 15 A kérdést előterjesztő bíróság azt állítja, hogy a feltett kérdések relevánsak a döntéshozatal szempontjából, mivel azok annak meghatározására szolgálnak, hogy a szabálytalanság és a csalás fogalma kiterjed-e azokra a helyzetekre is, amelyekben nem bizonyítják teljeskörűen az olyan magatartások megvalósulását, amelyek alapján a támogatást az annak megszerzésére nem jogosult jogalanynak ítélték oda (1) kérdés). Emellett a döntéshozatal céljából meg kell határozni, hogy

az Aleandri S.p.a. törvényes képviselőjének magatartása, akit az ANAS egyes tisztviselőinek megvesztegetésével vádolnak, önmagában is megalapozhatja-e a szóban forgó szerződés odaítélésének jogellenességét (2) kérdés). Az 1) és 2) kérdés az ANAS érveire vonatkozik, amely vitatja, hogy a szerződést jogellenesen ítélték oda az RTI Aleandri részére. A 3) kérdés annak megállapítására irányul, hogy úgy lehet-e tekinteni, hogy az uniós költségvetést a PON-ba beillesztett és megfelelően elvégzett, támogatható munkálatokkal összefüggésben is kár érte, és ha e kár fennállása megállapítható, el kell-e szükségszerűen rendelni a támogatás 100%-os mértékű visszavonását. A 3) kérdésre adott nemleges válasz azt jelentené, hogy az ANAS által benyújtott keresetnek helyt kellene adni. A 4) kérdés az ANAS által képviselt azon álláspontra vonatkozik, amely szerint a MIT a támogatás visszavonásánál alkalmazhatott volna 100%-nál alacsonyabb mértékű korrekciót is, és kellett volna is alkalmaznia. A 4) kérdésre adott igenlő válasz azt jelentené, hogy az ANAS által benyújtott keresetnek helyt kellene adni.